

Poporul Israel era în drum spre Țara Promisă și nimeni nu îl putea opri; frica de ei cuprinsese toate cetățile, astfel că atunci când evreii au ajuns în apropiere de Ierihon, locuitorii acestuia s-au baricadat înăuntru nelăsând pe nimeni să intre sau să iasă. Două iscoade trimise de Iosua au reușit să intre în fortăreață dar pentru că era noapte, au bătut la ușa unei prostituate ca să se adăpostească. A fost o întâmplare sau Dumnezeu cunoștea inima acelei femei și credința ei? Era singurul loc unde străinii nu ar fi dat de bănuit, la urma urmei, o mulțime de bărbați intrau acolo, cunoscuți și necunoscuți. Rahav putea să îi vadă ca pe niște clienți, să mai câștige niște bani, doar asta îi era "meseria" dar pentru ea a fost mult mai mult decât atât, era ocazia să scape cu viață. Deci, îi ascunde pe cei doi și minte pe oamenii regelui spunându-le că au plecat. Cuvintele ei (începând cu Iosua 2.9) arată exact inima și dorința lui Rahav: "știa" că Domnul lupta pentru Israel (să nu uităm că făcea parte din popoarele păgâne), "auzise" și "aflase" despre aceste victorii, a recunoscut că Dumnezeul lui Israel este "Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pământ". Pentru ea nu mai conta nimic altceva, era șansa pe care o aștepta, și-a dat seama de asta și, hotărâtă, face cu iscoadele un jurământ de viață și de moarte: pentru că i-a adăpostit, ei să-i salveze familia atunci când vor veni să distrugă cetatea (nu s-a îndoit deloc că lucrul acesta se va întâmpla, știa sigur că Cel ce lupta pentru Israel avea să le dea și victoria asta). Rahav cere "un semn demn de încredere" iar cei doi îi spun să lege o frânghie roșie de fereastră și să rămână în casă, ca atunci când moartea va veni peste cetate, semnul acesta să o distingă de ceilalți. Ea a crezut promisiunea lor și după ce au plecat, a legat frânghia la fereastră și… a început să aștepte. Cât timp? Nu știa. Trebuia doar să aștepte ceea ce era inevitabil. Putea dura o zi, o săptămână sau mai mult, știa doar că semnul este sigur și că poate avea încredere în el. Cu siguranță auzise de sângele uns pe ușă în noaptea când evreii au părăsit Egiptul și cum moartea a trecut pe lângă ei! Așteptarea lui Rahav nu a fost pasivă, a făcut din casa ei un loc de scăpare, a adunat pe mama, tata,

frații și toată familia în jurul ei. Cum a putut să îi țină tot timpul în casă? Ce le-a spus? Ce credit puteau avea cuvintele ei, era doar o prostituată?! Greșit! Fusese o prostituată! Acum era o femeie cu mintea diferită, stabilă, cu o nouă și puternică nădejde pentru viitor. Schimbarea, vorbele ei pline de convingere și putere i-a ținut în casă pe toți, așteptând ca din clipă în clipă, armata lui Israel să distrugă cetatea. Cam după două săptămâni „Tinerii spioni au intrat și au scos de-acolo: pe Rahav, pe tatăl ei, pe mama ei și pe frații ei, împreună cu tot ce îi aparținea. Au scos astfel întreaga ei familie; și i-au dus apoi în exteriorul taberei lui Israel "(Iosua 6.23 BVA) iar Ierihonul a fost ars complet.

Povestea lui Rahav nu se oprește aici. Ea a fost integrată în poporul lui Dumnezeu, total restaurată, s-a căsătorit cu Salmon, un tânăr evreu care a prețuit viața nouă din ea, a născut pe Boaz, cel ce avea să se unească cu Rut și să dea naștere lui Obed, bunicul celui ce avea să fie împăratul David (Matei 1.5,6). Bunătatea lui Dumnezeu a făcut-o să intre în genealogia lui Isus! O prostituată, o femeie folosită de bărbați ca obiect al plăcerii oricând și oricum, fără demnitate, fără respect…Dar într-o zi Dumnezeu a bătut la ușa lui Rahav și ea L-a lăsat să intre! Abia atunci s-a văzut inima ei, era doar o femeie disperată să trăiască cu adevărat o viață curată! Dumnezeu a știut și i-a dat ocazia și puterea de a deveni liberă, cu capul ridicat, împăcată cu El și cu ea însăși!

> Poți fii sigur că "frânghia roșie" te salvează și face din tine un om nou, Isus Hristos e Cel ce vine a doua oară ca să-și ia credincioșii, și pentru că sângele Lui este demn de încredere, pune-ți viața ca miză pe El!